

MY NEW LIFE IN POLAND

Виставка була організована групою волонтерів Європейського корпусу солідарності. Ми приїхали з Туреччини, Італії, України, Азербайджану та Іспанії. Ми підготували виставку "Моє нове життя в Польщі", яка представляє профілі іноземців, які знайшли своє місце на землі, свій новий дім у Польщі, а точніше в Гданську.

"Цим проектом ми хочемо зруйнувати часто поширену думку, що іммігранти мають однозначно негативний вплив на місцеву громаду.

Наша мета - сприяти інтеграції іммігрантів, подоланню можливих упереджень та формуванню емпатії. Ми хочемо досягти цього, демонструючи позитивний вплив на місцеву громаду, а також привертати увагу до того, що в кожній країні можна знайти своє місце. Важливо позитивно ставитися до нових можливостей, які відкриваються на новому місці".

АРІЗ, АЗЕРБАЙДЖАН

Мене звуть Аріз, я родом з Азербайджану.
В Азербайджані я вчився на перукаря. Я також займався волонтерством, розвозив їжу людям під час бойових дій на кордоні з Азербайджаном у 2020 році.

У лютому 2022 року я приїхав до Польщі, а саме до Гданська, оскільки знайшов роботу в перукарні. Власник салону запропонував мені роботу, оскільки він мій співвітчизник.

Працюючи в індустрії краси, я допомагаю людям підняти самооцінку. Вивчення польської мови далось мені легко, оскільки я комунікабельна людина, тому використовував свої розмовні навички під час роботи. У мене хороші стосунки з польськими друзями, і я хочу продовжувати в майбутньому працювати перукарем. Я також хотів би відкрити власну перукарню, можливо у Гданську.

Я часто розповідаю своїм клієнтам про історію та походження моєї країни, а також ділюся з місцевими друзями стравами своєї національної кухні.

КАТЕРИНА, УКРАЇНА

Мене звуть Катерина, і я приїхала до Польщі з України через війну. Я приїхала до Гданська у квітні 2022 року автобусом. До приїзду сюди я була волонтером у різних організаціях. Протягом останніх п'яти років я займалася різними видами діяльності в Україні та Польщі, допомагаючи місцевим громадам і розробляючи різні проекти. В Україні я була членом Мереф'янської молодіжної ради, АВА (Асоціації активних волонтерів), ELSA Харків та ELSA Україна, а також Харківського національного університету. Я також підтримувала організацію Червоного Хреста, допомагаючи хворим і самотнім дітям в інтернатах. Після приїзду до Польщі я почала працювати волонтером у Карітасі. Я допомагала організувати заходи і своєю роботою підтримувала Кризовий центр для України, який був створений після початку війни.

У липні 2022 року я стала волонтером Європейського корпусу солідарності. Після завершення проекту в січні я почала працювати в організації. У мої обов'язки входила підтримка місцевої громади, яка прибула з України внаслідок війни. Разом з командою Центру Карітасу для мігрантів та біженців ми організуємо інтеграційні та освітні заходи.

Найбільшою проблемою, з якою я зіткнулась після приїзду до Польщі, було незнання мови. Я не знала польської, а люди не хотіли спілкуватися англійською чи російською. Це мотивувало мене вивчити польську, і тепер я почуваюся більш комфортно. Я познайомилась з багатьма поляками та представниками інших національностей, які допомогли мені зміцнити мої мовні та соціальні компетенції. Першу підтримку я отримала від двох літніх людей, які показали мені район і запросили відсвяткувати Великдень разом.

Я побудувала багато професійних та особистих стосунків і отримала багато емоційної, мовної та практичної підтримки від поляків. Деякі люди також дуже цікавилися українською культурою та їжею, тож я мала змогу поділитися своїми знаннями. У мене є лише одна порада: вивчайте мову і все буде добре!

АХМЕД, ЄГИПЕТ

Мене звать Ахмед, я родом з Єгипту. Я народився в Саудівській Аравії, але маю єгипетське громадянство і є натуралізованим єгиптянином.

Я приїхав до Польщі в травні 2018 року і одружився з полькою. Відтоді я отримав дуже хороший досвід життя в Польщі. Найбільшим викликом було подолання мовного бар'єру. До приїзду в Польщу я був масажистом.

У Гданську я звернулася до бюро з працевлаштування в пошуках роботи. Співробітники офісу були дуже доброзичливими та турботливими. Вони допомогли мені знайти роботу в сфері громадського харчування.

Поляки в Гданську виявилися дуже приємними і доброзичливими людьми. Я не пригадую жодних випадків расизму чи ксенофобії, з якими я міг би тут зіткнутися.

Більше того, я маю добрі стосунки з арабами, які живуть тут, їхня група налічує близько 100 осіб. Ми разом організуємо зустрічі та святкування. Поляки також іноді цікавляться нашою культурою або вивчають арабську мову.

МОХАМЕД, ЄГИПЕТ

Мене звать Мохамед, я з Єгипту. Я приїхав до Польщі в листопаді 2021 року як волонтер Європейського корпусу солідарності. У цей період я допомагав у дитячому садку в селі поблизу Гданська. До приїзду суди я працював фармацевтом і також займався волонтерством. У Польщі найбільшою проблемою для мене була мова, але зараз я справляюся з нею досить добре. На початку мовний бар'єр був величезним, і було важко, хоча багато поляків хотили мені допомогти. Однак тепер я можу тут працювати, роблю внесок у місцеву економіку і плачу податки. За час мого перебування тут я мав можливість познайомитися з багатьма поляками, що дозволило мені побачити місця, практикувати мову і брати участь у повсякденному житті місцевої громади.

Я не стикався з проявами расизму чи ксенофобії, але я зіткнувся з кількома епізодами дискримінації з боку окремих осіб, що може статися в будь-якій точці світу. З іншого боку, я був свідком расистських ситуацій, наприклад, коли контролери в трамваях або автобусах намагалися зловити іноземців, тому що вони думали, що ці люди точно не мають квитків.

Багато поляків цікавляться єгипетською культурою, мовою та способом життя. Я маю можливість ділитися всім цим під час днів культури на своєму робочому місці. Ці моменти обміну інформацією про різні країни та культури допомагають налагодити стосунки і роблять нас щасливими.

САФІЯ, УКРАЇНА

Мене звуть Сафія. Я кримськотатарського походження. Я жила в Ялті в Криму.

В Україні я ходила до школи і займалася волонтерством для кримськотатарської громади та гуманітарною допомогою.

У 2016 році я переїхала до Польщі, а саме до Катовице. Вивчала польську мову, а в 2017 році розпочала навчання в Гданському університеті.

На початку війни я допомагала біженцям з України знайти притулок у Поморському воєводстві. Я працювала і допомагала в агентстві з легалізації перебування.

Мої викладачі допомогли мені адаптуватися в університеті. Вони ставилися до мене дуже доброзичливо. Коли я ще погано розмовляла польською, вони заохочували мене говорити якомога краще. Після закінчення університету я відкрила власну справу. Допомагаю людям з працевлаштуванням.

У Гданську є кримськотатарська громада. Ми організуємо заходи, розповідаємо про історичні факти 18 травня 1944 року, зокрема про геноцид кримських татар.

Що стосується ксенофобії, то я, на жаль, була свідком кількох інцидентів. У СКМ дуже жорстоко побили хлопця лише за те, що він не розмовляв польською мовою. Йому розбили голову склянню пляшкою. Правоохоронні органи не хотіли приймати заяви, ігноруючи той факт, що інцидент був етнічною дискримінацією.

ЮСИФ, АЗЕРБАЙДЖАН

Мене звали Юсіф, я родом з Азербайджану. До Польщі приїхав у 2017 році, будучи студентом. До цього жив у Баку. В Азербайджані я брав участь у багатьох волонтерських проектах. Я приємна людина і намагаюся знайомитися з дедалі більшою кількістю людей. Завдяки цьому в Польщі у мене з'явилося багато друзів, як з моєї країни, так і інших національностей.

Спочатку я відчував деякі труднощі в адаптації до культури і звичаїв Польщі, але потім я зник до польського способу життя. Більше того, я знайшов тут роботу і роблю свій внесок у місцеву економіку. У мене був різний досвід роботи тут, і як іноземець я вже 6 років сплачую податки. З самого початку мого перебування в Польщі я інтегрувався в місцеву громаду. Будучи студентом, я брав участь в університетських заходах і ходив на вечірки.

У мене також була можливість познайомитися з багатьма поляками, більшість з яких ставилися до мене трохи холодно. У мене також були проблеми з расистською поведінкою тут. Тим не менш, я намагаюся познайомити своїх колег в університеті та на роботі зі своєю культурою, в тому числі, готуючи їм страви азербайджанської кухні. Ми не любимо того, чого не знаємо.

НІСАРУТ, ІНДІЯ

Я Нисарут, іммігрант з Індії, який приїхав до Польщі у 2015 році, будучи студентом. До приїзду я не мав жодної професії чи попереднього досвіду допомоги місцевій громаді.

Після приїзду я почав наполегливо працювати і відкрив сім ресторанів у Варшаві. Зараз я перебуваю в Гданську, де відкрив новий ресторан в Montownia Food Hall. Завдяки моєму підприємницькому духу я працевлаштував у Польщі п'ятдесят вісім осіб, знайшовши роботу для двадцяти українців.

Я отримав величезну підтримку від поляків, які навчили мене мови і завжди були дуже корисними. Мені вдалося налагодити тут добрі стосунки. Багато людей цікавляться індійською культурою та їжею. Я зрозумів, що треба багато працювати і Бог благословить.

ТУНЧ, ТУРЕЧЧИНА

Мене звали Тунч, я зі Стамбула, Туреччина. Я приїхав до Польщі 15 років тому, бо одружився з полькою. До приїзду сюди я працював туристичним гідом у Німеччині при Міністерстві культури і туризму. До переїзду в Польщу я не мав досвіду волонтерства або участі в житті місцевої громади. Однак, коли я переїхав до Польщі, це змінилося. Компанія, яку я заснував, та інтернет-магазин сприяють популяризації турецької культури та кухні. Я долучився до допомоги жертвам землетрусу в Туреччині.

Завдяки моїй попередній роботі я був знайомий з культурою тутешніх людей, а оскільки я почав жити з дружиною після приїзду до Польщі, у мене не було особливих труднощів або проблем з адаптацією до місцевої культури і традицій. Поляки були толерантними і гостинними до мене з моменту мого приїзду сюди. Я не відчував жодної дискримінації чи ксенофобії.

Я мав можливість спілкуватися з членами місцевої громади через свою роботу. Я маю можливість ділитися своєю культурою і мовою з членами місцевої громади на заходах, що пропагують турецьку культуру. Ми організуємо такі заходи разом з дружиною. Зазвичай вони користуються великою популярністю, і ми отримуємо позитивні відгуки від учасників.

МАЛІЕНА, ІНДІЯ

Мене звуть Малена. Я маю українське та індійське походження. Приїхала до Польщі у 2022 році. До приїзду я була студенткою та волонтеркою. Брала участь у волонтерських заходах з реконструкції Центрального парку в моєму місті в Індії.

У Гданську я працюю в ресторані. На роботі я маю можливість розвивати свій інтерес до місцевого бізнесу, а також вчитися і спостерігати, як Гданськ розвивається як туристичний центр.

Мій колега по роботі, Денис, родом з України. Він приїхав до Польщі в березні 2022 року через війну в Україні. Він також був студентом, а коли приїхав до Польщі, то знайшов роботу в тому ж ресторані. Він погоджується зі мною, що поляки дуже гостинні та приємні.

Найбільший виклик – це вивчення польської мови. На щастя, місцеві жителі поставилися до мене з розумінням, і мені вдалося подолати цю проблему. Поляки (а також іноземці) тут приймали мене бездоганно. Завдяки цьому я зав'язала багато значущих дружніх стосунків і зв'язків з місцевими жителями. Тепер я краще розумію польську мову та культуру. На щастя, я сама не стикалась з проявами расизму чи ксенофобії, але можу сказати, що деякі поляки, здається, недолюблюють українців. З іншого боку, Денис каже, що його польські друзі були дуже зацікавлені дізнатися про українську культуру та традиції, тому ми так добре порозумілися.

ВІНЧЕНЦО, ІТАЛІЯ

Мене звать Вінченцо, я родом з Італії. Я приїхав до Польщі вісімнадцять років тому. До цього я працював в італійському посольстві в Києві і відповідав за харчування під час офіційних зустрічей та обідів. Дванадцять років тому я відкрив ресторан у Старому місті Гданська, де працювало багато людей з Польщі та України.

Таким чином я міг ділитися своїми думками, ідеями та часом з місцевою громадою, а також допомагати італійцям. Поляки в Гданську завжди були дуже гостинними, і я побудував тут дуже важливі і корисні відносини, як на особистому, так і на професійному рівні.

Будучи італійцем, я відчував, що поляки мене дуже добре приймають. На жаль, я помічаю дискримінацію по відношенню до інших людей, в тому числі через те, що неєвропейські іммігранти є рідкістю в Тримісті.

Мені було легко ділитися своєю культурою через кухню, а також організовуючи італійські заходи з відомим італійським гідом у Гданську. Іноді в італійській громаді Гданська існують своєрідні відносини любові та ненависті, але поляки – мої найкращі друзі, і вони є частиною мого повсякденного життя.

ОЛЬГА, ЛІЯ ТА ВІТАЛІЙ, БІЛУРУСЬ

Мене звать Ольга, я родом з Білорусі. Я приїхала до Польщі у 2021 році з чоловіком і трьома дітьми. Пізніше, у 2023 році, до нас приєдналася моя сестра Лія з чоловіком Віталієм.

Мій чоловік і наші діти дуже швидко адаптувалися, ми знайшли роботу, дитячий садок і школу. Однак у моєї сестри та її чоловіка виникли проблеми з орендою квартири, оскільки у них був кіт, з яким вони не хотіли розлучатися. Ми познайомилися з цікавими людьми, які підтримали нас порадами, і тепер ми дружимо. У нас теплі стосунки з нашим сусідом і польською родиною.

На жаль, траплялися неприємні ситуації, наприклад, у магазинах, коли поляки чули білорусько-російську мову.

Минулого року раптово помер мій чоловік, і я залишилася сама з трьома дітьми. Мене скоротили з роботи, і мені довелося змінити професію, тому що діти постійно хворіли, і мені було важко зберегти роботу.

У січні мої друзі вирішили продати свій ресторан. Моя сестра, її чоловік і я побачили в цьому можливість і купили ресторан. Для цього ми продали нашу квартиру в Мінську.

Зараз ми працюємо в нашому ресторані і платимо податки. Плануємо відкрити кілька фуд-траків з ексклюзивними стравами і відкрити франшизу. За 1,5 року в Польщі я досягнула більше, ніж за 37 років у себе на батьківщині.

Підсумовуючи, можна сказати, що наша інтеграція все ще триває, і нам почастило зустріти на своєму шляху більше позитивних людей, ніж тих, для кого наша країна походження є розділювальною лінією.

